

kan det kaldes rigtigt at tage Hensyn til Abonnementsprisen. Dennes Størrelse staaer ikke engang i noget bestemt Forhold til Bladets Størrelse eller Vægt; Abonnementsprisen er tværtimod oftest afhængig af ganske andre Omstændigheder, f. Ex. Bladets Udstyrelse, Udbredelse, den mere eller mindre kostbare Medvirking ved Indholdets Tilblivelse (saasom med Hensyn til Illustrationer) o. s. v. Men det maa desuden her strax bemærkes, at den Indflydelse, et Blads eller Tidsskrifts større eller mindre Omfang eller Vægt har paa den med Besørgelsen forbundne Udgift for Postvæsenet, ved nærmere Betragtning, og naar Vægten under alle Omstændigheder, som ovenfor (§ 3, f) foreslaaet, bliver indskrænket til 25 Kvint, viser sig at være saa ubetydelig og ubestemmelig, at den — endog bortset fra, at en Tartansættelse efter Vægt eller Omfang vilde være i høj Grad ubefvem eller maasse endog praktisk ugjortlig — ikke kan betragtes som et berettiget Moment ved Tartansættelsen. Det vil saaledes f. Ex. neppe være muligt at paavise nogen Udgift til Befordring, Expedition eller Dmdeling, der bliver større, naar det Blad, der besørges, er et af de større kjøbenhavnske Dagblade, end naar det er et mindre Dagblad; og hvad Forskjellen mellem de lettere og vægtigere Tidsskrifter eller mellem disse og Aviserne angaaer, da er den deels i og for sig mindre betydelig, deels af liden eller ingen praktisk Betydning, fordi Tidsskrifterne udkomme sjældent og ifkun holdes i et i Forhold til Aviserne meget ringe Antal Exemplarer. Det Moment, der saaledes bliver tilbage til Brug ved Tartansættelsen, er Udgivelsens Hyppighed, og det vil ogsaa findes at være i sin Orden, at der tillægges dette Moment en aldeles afgjørende Betydning. Det vil af det Ovenanførte sees, at alle de Forretninger ved Avisbesørgelsen, der ikke staae i Forbindelse med Opbeholdelsen, ligesom maade blive besværligere i samme Grad, som Bladet udkommer hyppigere; det Blad, der udkommer 7 Gange om Ugen, maa nødven-

digviis forvolde Postvæsenet 7 Gange saameget Arbejde ved Modtagelsen, Befordringen og Afleveringen som det Blad, der kun udgaaer 1 Gang ugentlig. Ethvert Numer af en Tidende eller et Tidsskrift svarer forsaavidt til en almindelig Brevforsendelse og bør som denne betales efter det almindelige Posttarts-Princip, at Porto'en beregnes for hver enkelt Forsendelse.

§ Genhold til det Foranførte gaaer Forflaget altsaa ud paa, først at lade de forskellige Momenter komme i Betragtning paa rette Maade ved at fastsætte Tarten for de med Opbeholdelsen forbundne Forretninger særskilt, nemlig udelukkende i Forhold til Abonnementsprisen, hvorved ogsaa opnaaes, at Udgiverne ligesom hidtil kunne indskrænke sig til mod en billigere Porto blot at lade Postvæsenet udføre den øvrige Deel af Forretningerne, nemlig den egentlige Befordring og Besørgelse. For disse sidste Forretninger foreslaaes dernæst Tarten sat i Forhold til Udgivelsens Hyppighed, saaledes at der for hvert Blad simpeltthen beregnes en Betaling pr. Numer, dog af praktiske Hensyn nærmere bestemt efter Antallet af det i Abonnementsperioden planmæssig udkommende Antal Numere. Med Hensyn til Størrelsen af disse Beløb bemærkes, at man — som ovenfor antydet — er gaaet ud fra, at den Deel af Postvæsenets Indtægter, der indkommer i Avisporto, er uforholdsmæssig ringe, og at den Uleilighed og Udgift, der maa paaregnes for Besørgelsen af hvert enkelt Avisexemplar, neppe er mindre end den, Besørgelsen af hvert enkelt Brev forudsættes at medføre; men man har dog tvøvet at burde indskrænke sig til de i Lovforlagets § 12 Str. f. opførte Sætser, uagtet Indtægten af disse ikke tilnærmelsesviis vil give den samme Betaling pr. Avisexemplar, som endog den laveste Brev-Tart giver pr. Brev.

Forholdet stiller sig nemlig saaledes med Hensyn til de Tidender og Tidsskrifter, paa hvilke den foreslaaede Tart vil finde Anvendelse: